

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ  
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ  
ІМЕНІ Г.С. СКОВОРОДИ**

**ФАКУЛЬТЕТ ПСИХОЛОГІЇ І СОЦІОЛОГІЇ  
КАФЕДРА СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ І СОЦІАЛЬНОЇ ПЕДАГОГІКИ**



*Присвячено 215-річчю заснування  
ХНПУ імені Г.С. Сковороди*

**СУЧАСНІ РЕАЛІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ  
СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ  
В РІЗНИХ СОЦІАЛЬНИХ ІНСТИТУЦІЯХ**

**МАТЕРІАЛИ  
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ  
22 ЛИСТОПАДА 2019 РОКУ**

**ХАРКІВ – 2019**

УДК 37.015.31:316.42  
ББК 74.60  
С91

*Затверджено редакційно-видавничою радою Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди (протокол № 6 від 05.11.2019 р.).*

*Сучасні реалії та перспективи соціального виховання особистості в різних соціальних інституціях: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, м. Харків, 22 листопада 2019 р. / за ред. М.П. Васильєвої. Харків: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2019. 145 с.*

Збірка містить матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, присвяченої сучасним проблемам професійної підготовки майбутніх фахівців соціальної галузі, реаліям і тенденціям розвитку професійної діяльності фахівців соціальних інституцій з вирішення актуальних проблем соціальної роботи.

Матеріали представляють інтерес для науковців і практиків у галузі соціальної і соціально-педагогічної діяльності, науковців-початківців (здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів спеціальності «Соціальна робота») й практиків – фахівців соціальних інституцій.

© Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди, 2019.

© Кафедра соціальної роботи і соціальної педагогіки, 2019.

© Васильєва М.П., 2019.

<b>Макар Л.М.</b> ДІЄВІСТЬ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО ВПЛИВУ В РОБОТІ З РІЗНИМИ ГРУПАМИ КЛІЄНТІВ.....	31
<b>Митцева О.С.</b> ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО ІМІДЖУ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ: СОЦІАЛЬНИЙ АСПЕКТ.....	33
<b>Печерських Т.П.</b> САМООРГАНІЗОВАНИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР – ІННОВАЦІЙНА МЕТОДИКА СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	34
<b>Свічкач В.Р.</b> СУСПІЛЬНО-КОРИСНА ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТІВ ПОЛІПШЕННЯ ПОБУТУ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ 20-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ.....	36
<b>Шеплякова І.О.</b> НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	38
<b>ТЕЗИ здобувачів вищої освіти</b> .....	41
<b>Авдашкова А.І.</b> АНАЛІЗ ДОСВІДУ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В ЯПОНІЇ.....	41
<b>Артюшенко В.В.</b> СОЦІАЛЬНЕ ВИХОВАННЯ ПІДЛІТКІВ ЕТНОПЕДАГОГІЧНИМИ ЗАСОБАМИ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	42
<b>Барбіна Ю.Ю.</b> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ДО ПРОФІЛАКТИКИ ПРАВОПОРУШЕНЬ СЕРЕД ПІДЛІТКІВ У ЗАКЛАДАХ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	43
<b>Борсук Т.О.</b> ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНІ ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ ДИСМОРФОМАНІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	43
<b>Бувалкіна Ю.С.</b> СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА З ДІТЬМИ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ В ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ.....	45
<b>Буркова М.В.</b> АНАЛІЗ ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ ФОРМУВАННЯ ЦІННОСТЕЙ СІМЕЙНОГО ЖИТТЯ У ДІТЕЙ-СИРИТ.....	47
<b>Візіренко О.В.</b> СОЦІАЛЬНО–ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ З ПРОФОРІЄНТАЦІЇ УЧНІВ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	48
<b>Галас Т.В.</b> ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РОБОТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	49
<b>Герасименко А.Ю.</b> АКТУАЛЬНІСТЬ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО КОРЕКЦІЇ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ У ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	50
<b>Голуб Д.Ю.</b> ПРОГРАМА СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ПРОФІЛАКТИКИ КОМП'ЮТЕРНОЇ АДИКЦІЇ СТАРШИХ ПІДЛІТКІВ У ЗАКЛАДІ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ.....	51

Великобританії дітей-сиріт підліткового віку переводять у спеціалізовані будинки, де діє принцип – доросле життя під наглядом старших, де дитина може звертатися за допомогою до соціального працівника у разі необхідності, що надзвичайно важливо на етапі створення власної сім'ї; 2) підвищення практичної складової підготовки в системі навчання соціальних працівників в США дозволяє студентам працювати безпосередньо з клієнтами під час практики; 3) у Польщі інтернатні установи мають сприяти налагодженню і збереженню контакту дитини і її біологічних батьків; соціальні працівники закріплюються за кожною окремою дитиною і займаються веденням її випадку, готують дитину до її переходу у самостійне життя; 4) в Австрії діють будинки допомоги для підлітків, в яких утримуються діти віком від 15 років, що перебувають там цілодобово під постійним наглядом соціальних працівників; фахівці готують підлітків до самостійного життя і організують навчання їх необхідним життєвим навичкам; 5) у німецькому дитячому будинку діти мають право разом з вихователем складати щоденні плани роботи на день, мають певну кількість власних заощаджень, а старші підлітки навіть залучаються до походів у магазин та приготування їжі; 6) у Словаччині до процесу підготовки дитини до самостійного життя залучаються працівники закладу стаціонарної освіти, також, за потреби дітям може надаватися грошова підтримка на забезпечення житлом чи інші потреби до досягнення ними 25-річного віку.

Отже, на основі аналізу вітчизняного та закордонного досвіду з проблеми формування цінностей сімейного життя у дітей-сиріт в інтернатному закладі ми дійшли таких висновків: краще забезпечувати засвоєння системи сімейних цінностей у дітей-сиріт в умовах наближених до сімейних (приймні сім'ї, мостові сім'ї, будинки сімейного типу); більше уваги варто звернути саме на те, щоб виховати у дітей самостійність, сформувати здатність бути справжнім сім'янином, здатним взяти на себе відповідальність. Усі вищезазначені ідеї є важливими під час здійснення професійної освіти фахівців соціальної галузі, тому перспективним напрямом подальших досліджень є визначення суті та особливостей професійної підготовки майбутніх соціальних педагогів та соціальних працівників до формування цінностей сімейного життя у дітей-сиріт.

**Візіренко О.В.**

здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня  
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди

## **СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ З ПРОФОРІЄНТАЦІЇ УЧНІВ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ**

*Науковий керівник - доктор педагогічних наук, доцент Н.Д. Кабусь*

У наш час проблема підготовки учнів до свідомого вибору професії стає актуальною тому, що орієнтація на певну професійну діяльність, свідомий вибір свого життєвого шляху є невід'ємною складовою всього навчально-виховного процесу в школі. Особливого значення набуває проблема здобуття учнями адекватних знань про певну галузь професійної діяльності, власні можливості оволодіння нею. Тож, саме професійна діяльність соціального педагога в загальноосвітніх навчальних закладах обумовлює допомогу учням у професійному самовизначенні.

Соціальний педагог повинен бути координатором і організатором у розв'язанні проблеми соціально-професійного самовизначення учнів старшої школи. Проте, на сьогодні відсутня продумана система профорієнтаційної діяльності соціального педагога щодо формування й розвитку у школярів якостей конкурентноспроможної соціально успішної особистості.

Одним з напрямів діяльності соціального педагога в школі є професійна освіта, професійна діагностика, професійне виховання, професійне консультування. Усі ці етапи сприяють професійному самовизначенню учнів, насамперед виявленню й розвитку

здібностей, формуванню мотивів вибору професії, професійних інтересів, моральних та інших якостей, важливих для майбутньої трудової діяльності.

Аналізуючи процес професійної орієнтації учнів в Україні, можна відмітити, що метою системи професійної орієнтації є формування в учнівської молоді уміння обирати сферу професійної діяльності, що оптимально відповідає особливостям запиту ринку праці. У зв'язку з цим профорієнтація в старшій школі повинна вирішувати певні завдання, а саме формування особистості працівника нового типу, що забезпечить ефективне використання кадрового потенціалу.

Найбільш оптимальною формою профорієнтаційної роботи є колективна. Коли учні працюють в групі, перед кожним відкривається можливість побачити себе очима інших. Групу організують для впливу міжособистісних стосунків з метою розвитку соціально-психологічної компетентності, навичок спілкування та взаємодії. Головний метод в групі – вільна дискусія без попередньо прийнятого плану в поєднанні з ігровими методами. Висока активність вихованців дає змогу вирішувати проблеми соціально-професійного самовизначення. Ефективність цієї форми роботи визначено специфікою групового спілкування. Включення учнів у таку діяльність дозволяє розкрити суб'єктивний внутрішній світ однієї людини й проаналізувати її світоглядну позицію іншими.

Таким чином, сучасний загальноосвітній навчальний заклад повинен не готувати старшокласника до життя, а виховувати самим життям. Навчитися жити – це значить виробити власну позицію в житті, життєву стратегію, здійснити власний життєвий вибір. Завдання соціального педагога в реалізації цієї вимоги – допомогти особистості зорієнтуватися в системі найрізноманітніших суперечливих і неоднозначних цінностей, визначити власне життєве кредо та стиль поведінки; виробити спосіб реакції на незгоди.

Отже, основними завданнями соціального педагога з учнями старшої школи на етапі вибору професії є не лише надання своєчасної допомоги, але й озброєння її ефективними механізмами самостійного подолання труднощів, вироблення відповідального ставлення до свого професійного самовизначення.

Тож, чим більше інформації має соціальний педагог, чим більш креативно він ставиться до можливості використання незвичних форм і методів роботи, тим більшого ефекту він досягне.

**Галас Т.В.**

здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня  
Харківського національного педагогічного університету імені Г.С Сковороди

## **ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО РОБОТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО ОСВІТНЬОГО СЕРЕДОВИЩА: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ**

*Науковий керівник – кандидат педагогічних наук, доцент О.М. Василенко*

У зв'язку із прийнятим в Україні курсом на впровадження інклюзивного навчання в освітніх закладах, виникла нагальна потреба у підготовці до цієї діяльності кваліфікованих кадрів – працівників соціальної сфери. Але, як демонструє практика, у межах професійної освіти соціальних працівників приділено недостатньо уваги, щодо формування професійних орієнтацій майбутніх фахівців до роботи з дітьми та молоддю з особливими потребами. Певною мірою проблеми впровадження інклюзивної освіти обумовлені низьким рівнем підготовки кадрів, які не мають навичок професійної діяльності в умовах інклюзивного навчального закладу, не володіють відповідними методиками та досвідом роботи, недостатньо обізнані щодо можливостей застосування сучасних засобів навчання в інклюзивному середовищі.